

Пропозиції 2023

Духовне життя і солідарність

Де ми можемо знайти джерело вселюдського братерства і сестринства, як в основі нашої людської сім'ї, так і з усім творінням? Різні відповіді на це питання склалися з плином часу в духовних традиціях народів землі.

Для християн настав час досягти глибшого розуміння своєї віри. Не для того, щоб вивищуватися чи стверджувати, що вони мають відповіді на все, але для того, щоб ефективніше долучитися до спільного пошуку з тими, хто не хоче просто підкоритися своїй долі, але хто вирішив працювати над великими питаннями сьогодення. Це послання на 2023 рік має на меті визначити напрямки дій, які допоможуть оновити християнське життя в наш час.

"Молитва і праведна діяльність". У страшні роки Другої світової війни такою була інтуїція пастора Дітріха Бонхеффера.¹ Перебуваючи у в'язниці, він роздумував над суттєвими аспектами християнського

життя. Посеред трагедії війни він зайняв активну позицію. У темряві свого часу він бачив ясно:

Наше буття християнами сьогодні буде обмежуватися двома речми: молитвою і праведними діями серед людей. Все християнське мислення, мовлення та організація повинні заново народитися з цієї молитви та дії.²

Як можна перекласти ці відчуття на сьогоднішній день? Кожна людина може дати свою власну відповідь. У Тезе ми б сказали: через поглиблення нашого внутрішнього життя і нашої солідарності з іншими або, іншими словами, через поглиблення нашого молитовного життя і розширення нашої дружби.

Розпізнати знаки Божої присутності в нашому житті нам може допомогти свідчення Дітріха Бонхеффера. Він дуже добре усвідомлював абсолютне зло, яке діяло в його час, і все ж внутрішній імпульс дозволив йому, як і багатьом іншим людям минулого і сьогодні, зробити вибір на користь надії і довіри до Бога в ситуаціях крайнього насильства, не зневірившись у людстві.

У нинішній ситуації ми можемо, у свою чергу, зробити вибір на користь довіри. Ми вільні розпізнати в серці нашого світу світло, яке приходить з іншого місця. Навіть коли ми переживаємо важкі часи, навіть коли Бог, здається, не відповідає на наш крик, це світло вже сходить, як ранкова зоря, в наших серцях (2 Петра 1:19).

f. Alois

1. Дітріх Бонхеффер (1906-1945), активний учасник опору Гітлеру та Сповідницької Церкви, був ув'язнений у 1943 році і страчений у 1945 році. Його праці, особливо листи та роздуми, написані під час ув'язнення, мали великий вплив після війни і залишаються такими донині.

2. "Думки в день хрещення Д.В.Р. Бетге" (травень 1944 р.), Листи і документи з в'язниці, с. 300.

Зробити вибір на користь довіри

Сьогодні, коли молоде покоління - і не тільки воно - обтяжене важким тягарем, що може змінити наш світогляд і пробудити нашу творчість? Безумовно, є багато причин відчувати глибоку тривогу, обставин, які можуть глибоко вплинути на наше бачення світу і на те, як ми бачимо самих себе. Дехто навіть доходить до того, що ставить під сумнів Бога і Божу присутність у світі.

Занепокоєння - це зрозуміла реакція. Вона може бути корисною, коли змушує нас бачити і розуміти небезпеки, які нам загрожують, бути далекоглядними і не наївними. Однак ми повинні бути обережними, щоб не піддатися фаталізму, цинізму або страху, які ризикують затягнути нас у негативну пастку.

Для того, щоб уникнути такого глухого кута, Євангеліє орієнтує нас, вказуючи на Христа Ісуса, який йде перед нами. Упродовж свого життя Христос переживав радість, але також і тривогу. Він зазнавав дедалі більшої ворожості, яка врешті-решт призвела до крайньої жорстокості на хресті. Але смерть не мала останнього слова, бо Бог воскресив Його до життя і Він живий навіки. Це дивовижна річ про Євангеліє. Його перші свідки запрошують нас ризикнути довіритися цій звістці.

Христос і сьогодні продовжує йти поруч з кожною людиною, щоб звіщати всім людям безумовну Божу любов. Святим Духом, Божим подихом, Він дає нам можливість зайняти позицію, наділяючи кожную людину фундаментальною гідністю.

Керуймося не лише тим, що приходить до нас ззовні, але й приймаймо те внутрішнє світло, ту довіру, яка носить ім'я віри.

Шукати оновлення в молитві

Для того, щоб по-новому подивитися на своє життя, на інших людей і на світ, потрібен особистий крок. Це відбувається в глибині нашого ества, коли ми приймаємо у своє існування добру Божу присутність. Це передбачає внутрішню зміну напрямку, яку Євангеліє називає наверненням і яка веде нас до того, що ми приймаємо Божу потіху і дедалі біль[BODY]ше любимо.

Ми всі можемо шукати час і місце, щоб віднайти внутрішню тишу, відкрити простір слухання і пізнати сопричастя з Богом. Ісус вже запрошував до цього своїх друзів: "Коли молишся, увійди до своєї кімнати і зачини двері, щоб помолитися Отцеві твоєму, що в тайні" (Мт. 6:6).

Сьогодні це запрошення, здається, йде дещо проти течії. Ми переживаємо час, коли все стає набагато більш поляризованим і коли в наших суспільствах, а іноді навіть у Церквах та сім'ях, зростає поділ. У цьому контексті шум і брехня, здається, заглушають тихі внутрішні процеси, які потребують часу.

Ось чому молитва тим більше необхідна: вона є джерелом надії, дорогою до спокою, вона робить нас здатними тримати двері діалогу відчиненими, навіть з тими, хто нам протистоїть або хто походить з інших горизонтів, ніж ми.

Крокувати разом з іншими

Окрім особистої молитви, є ще один заклик: йти разом з іншими, з метою того загальнолюдського братерства та сестринства, ознаки якого ми намагаємося розгледіти. Внутрішнє життя не є ізольованим прагненням; воно продовжується у спільній справі з тими, хто поділяє ті самі пошуки.

Ми вже можемо почати з того, щоб допомогти видимій єдності християн зростати! Звичайно, не для того, щоб бути сильнішими перед обличчям ворожого світу, але для того, щоб розкрити динаміку Євангелія. Нам не потрібно чекати, поки всі богословські питання будуть узгоджені, щоб збиратися разом на молитву.

Коли ми зустрічаємося з християнами різних конфесій, то часом усвідомлюємо позиції, які здаються, а іноді й насправді можуть бути несумісними, принаймні на концептуальному рівні. Замість того, щоб акцентувати на них увагу, можливий інший підхід: починати знову і знову зі спільної молитви. Така практика єдності дозволить Божому люду прямувати до спільного сповідання віри.

Можливо, це також дасть нам змогу змінити наш погляд на Церкву: чи не могли б ми дедалі більше розглядати її як велику родину тих, хто, йдучи слідами Христа, обирає любов? Щоб бути закваскою миру, настав час припинити плекати поділи між собою, залишаючись на паралельних шляхах, які ніколи не перетинаються!

Цей пошук видимої єдності повинен йти пліч-о-пліч з визнанням зла, яке іноді чинилося в наших Церквах, і твердим зобов'язанням зробити необхідні зміни. Багато людей бачили, як їхня довіра була зруйнована. У Тезе також було зраджено довіру деяких людей; ми добре це усвідомлюємо. Довіра - це крихка реальність, яку часто потрібно відновлювати і відбудовувати, а це можливо лише прислухаючись до тих, хто був поранений.³

3. На цю тему див. послання брата Алоїза "У Церкві і в Тезе робота по встановленню істини повинна тривати", опубліковане з нагоди європейської зустрічі в Ростокі і доступне в Інтернеті за адресою: www.taize.fr/protection

Розширювати нашу дружбу

Для того, щоб зробити свій внесок у створення всесвітньої сім'ї, Церква покликана бути знаком Божого Царства, що наближається, і відкрити те, до чого Святий Дух закликає нас сьогодні. Ось деякі з цих закликів, які слід усвідомлено поглиблювати разом з іншими.

- Сьогодні для багатьох людей почуття приналежності стає все більш важливим для формування їхньої ідентичності. Ця приналежність може розвиватися, однак, не в опозиції та конфлікті з іншими, а через повагу та зустріч. Шукаймо ту частину правди, яка є в іншому, - яка допоможе нам зростати.
- Місцем взаємоповаги може стати діалог між віруючими різних релігій. У цьому діалозі відкритість до інших можлива тоді, коли ми самі вкорінені у власній релігійній традиції, як дерево, яке потребує глибокого коріння для росту широко розкритих гілок. Справжня дружба можлива, навіть якщо вона включає в себе певне страждання через те, що інші не можуть розділити наших найглибших переконань.
- Багато людей сьогодні з боєм усвідомлюють, наскільки глибоко расизм і всі форми дискримінації впливають на міжособистісні стосунки і на багато суспільств по всьому світу. Давайте разом шукати все, що може допомогти нам змінити наше бачення інших, наприклад, прислухаючись до тих, хто залишив країну свого походження. Приймемо ту частину інакшості, яка робить кожну зустріч скарбом.
- Чи достатньо ми прислухаємося до крику землі? Наша людська діяльність і наша недбалість шкодить нашій чудовій планеті, про що нагадують екологічні катастрофи та екстремальні погодні умови, які останнім часом все частіше трапляються. Необхідно терміново пригадати про відповідальність,

покладену Богом на людство. Політичні та економічні рішення є вкрай необхідними, але кожен з нас вже зараз може спростити свій спосіб життя і відновити почуття подиву перед красою творіння.

- У контексті війни, яка спустошує Україну та багато інших місць у світі, деяким людям дуже важко молитися, ніби Бог відсутній або мовчить перед обличчям зла. І все ж молитва за мир пробуджує наше почуття відповідальності та солідарності з усіма, хто так жахливо страждає від трагедії війни. Йдеться не про прохання про легкий мир, який визнає перемогу агресора, але про справжній і вимогливий мир, який, щоб бути тривалим, повинен включати в себе справедливість і правду. Так, молитва за мир є нагальною як ніколи.

— — —

Для тих з нас, хто є віруючим, довіра до Бога може дати надію, яка є більш сильною, ніж страх перед майбутнім. Не наївна довіра, а переконання, вкорінене в наших серцях, що Бог працює у творінні і закликає нас працювати в свою чергу, беручи на себе відповідальність за себе... і за наступне покоління.

Коли мир здається недосяжним ідеалом, а насильство роздирає сім'ю народів, коли всілякі небезпеки тривожать нас, пригадаймо собі: у духовному житті, яке може бути дуже бідним, солідарністю з ближнім і дружбою, яка стає дедалі ширшою, нам назустріч виходить Воскреслий Христос. Христос змінює наш світогляд, виводячи нас у ширший світ і запрошуючи до несподіваних кроків уперед. Чи приймемо ми Його?

Together

готується подія, яка допоможе християнській єдності зростати, "Разом", "зібрання Народу Божого". Він відбудеться 30 вересня 2023 року в Римі та в інших частинах світу. Більше інформації: www.together2023.net

Інформацію про зустріч в Тезе, спеціальні тижні влітку та наступну європейську зустріч яка відбудеться в Любляні, Словенія, з 28 грудня 2023 року по 1 січня 2024 року, можна знайти на веб-сайті Тезе: www.taize.fr.